

LIETUVOS MEDICINOS NORMA

MN 58:1997

KLINIKINĖS FIZIOLOGIJOS GYDYTOJAS
Teisės, pareigos, kompetencija, atsakomybė

PHYSICIAN CLINICAL PHYSIOLOGIST
Orders, duties, competence and responsibilities

ВРАЧ КЛИНИЧЕСКИЙ ФИЗИОЛОГ
Права, обязанности, объем работы и ответственность

Oficialusis leidinys

Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija

Vilnius

1997

1. PARENGĖ ir PATEIKĖ TVIRTINTI Valstybinė akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos

V.Grabauskienė, J.Janėnaitė, V.Medzevičienė (vadovė), R.Montvilas, E.Norkienė.

2. SUDERINTA su Vilniaus universitetu, Kauno medicinos akademija, Lietuvos gydytojų klinikinių fiziologų draugija.

3. PATVIRTINO ir NUSTATĖ ĮSIGALIOJIMO DATĄ Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministras 1997 12 12 įsakymu Nr. 681.

4. ĮREGISTRAVO Valstybinė akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos 1997 12 įsakymu Nr. 20.

5. Pirmasis šios normos patikrinimas – 2001 metai.

6. Redagavo D.Januševičienė

© Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija, 1997

Reikšminiai žodžiai: klinikinės fiziologijos gydytojas, teisės, pareigos, kompetencija, atsakomybė

Galioja nuo paskelbimo "Valstybės žiniuose"

KLINIKINĖS FIZIOLOGIJOS GYDYTOJAS*Teisės, pareigos, kompetencija ir atsakomybė***1. TAIKYMO SRITIS**

1.1. Ši medicinos norma nustato klinikinės fiziologijos gydytojo teises, pareigas, kompetenciją ir atsakomybę.

1.2. Ši medicinos norma privaloma visiems klinikinės fiziologijos gydytojo specialybės praktikams, jų darbdaviams bei jų veiklą kontroliuojančioms įstaigoms Lietuvoje.

2. NUORODOS

2.1. Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įsakymas, 1994 07 19, Nr.1-552.

2.2. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos 1997 05 29 įsakymas Nr.307 "Dėl sveikatos priežiūros specialybių ir subspecialybių sąrašo".

2.3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1990 12 29 nutarimas Nr.389, "Dėl gydytojų rengimo rezidentūroje".

2.4. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos 1991 12 27 įsakymas Nr.391 "Dėl Respublikos sveikatos įstaigų ir privačia praktika užsiimančių medikų aprūpinimo medicinos ir buhalterinės apskaitos formomis".

2.5. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos 1990 06 07 įsakymas Nr.150 "Dėl gydytojų ir provizorių podiplominio ruošimo ir jų kvalifikacijos kėlimo pertvarkymo".

2.6. MN 7:1995 "Medicinos gydytojas. Funkcijos, pareigos, teisės, kompetencija ir atsakomybė".

3. SAVOKOS

3.1 klinikinės fiziologijos gydytojas

Tai specialistas, baigęs medicinos specialybės pirminę vienų metų, antrinę dvejų metų ir tretinę dvejų metų rezidentūras, gavęs sertifikatus specialiesiems tyrimams atlikti ir interpretuoti (vertinti) ir/arba turintis kvalifikacinę klinikinės fiziologijos gydytojo kategoriją, galintis savarankiškai tirti specialiaisiais metodais ir specialia aparatūra bei kvalifikuotai vertinti gautus tyrimo rezultatus, t.y. turintis Lietuvos gydytojų klinikinų fiziologų draugijos sertifikavimo komisijos išduotus sertifikatus pagrindiniams bei kitiems tyrimams atlikti.

3.2 ligos atpažinimas

Ligos priežasčių ir požymių išmanymas bei gebėjimas atpažinti konkrečią ligą ir nustatyti diagnozę.

3.3 skubioji medicinos pagalba

Specialaus tyrimo metu gydytojo teikiama pirmoji ir specialioji reanimacijos pagalba, be kurios pacientas mirtų.

4. BENDRIEJI NUOSTATAI

Klinikinės fiziologijos gydytojas turi:

- 4.1. Vadovautis bendrosiomis gydytojo profesinėmis normomis [2,6].
- 4.2. Gerai išmanyti širdies ir kraujagyslių, kvėpavimo sistemos ar nervų ligų fiziologiją bei patologiją.
- 4.3. Mokėti kvalifikuotai atlikti ir vertinti 7 skyriuje nurodytus specialiuosius tyrimus.
- 4.4. Tiriant pasireiškus komplikacijai, skubiai pranešti pacientą gydančiam (budinčiam) specialistui, padėti organizuoti skubiąją medicinos pagalbą.
- 4.5. Pagal šioje normoje nustatytą kompetenciją klinikinis fiziologas veikia savarankiškai ir atsako už savo veiksmus.

5. TEISĖS

Klinikinės fiziologijos gydytojas turi teisę:

- 5.1. Dirbti ligoninių klinikinės fiziologijos (ar juos atitinkančiuose) skyriuose, poliklinikose, slaugos ir globos namuose, privačiose sveikatos priežiūros ir kitose įstaigose pagal 7 skyriuje nurodytą kompetenciją.

5.2. Atlikti pacientams diagnostines procedūras pagal šios normos 7 skyriuje nurodytą kompetenciją.

5.3. Nustatyta tvarka pildyti medicinos dokumentus, turėti asmeninį spaudą, kuriame nurodyta gydytojo vardas, pavardė, miestas (rajonas), spaudo numeris.

5.4. Gauti darbui būtina informaciją.

5.5. Naudotis gydytojams nustatytomis socialinėmis, kvalifikacijos kėlimo ir podiplominių studijų garantijomis bei su įtemptu ir kenksmingu tyrėjo darbu susijusiomis lengvatomis.

5.6. Dalyvauti pasitarimuose, konferencijose ar kituose renginiuose, kur nagrinėjami pacientų sveikatos priežiūros klausimai.

5.7. Teikti siūlymus sveikatos priežiūros įstaigų administracijai, darbdaviams, kaip geriau tirti pacientus bei gerinti darbo sąlygas.

5.8. Reikalauti darbdavio sudaryti darbo sąlygas (patalpos, įrenginiai, higieninės sąlygos, apsaugos priemonės, savalaikė aparatūros priežiūra bei jos atnaujinimas), nurodytas kiekvienoje tyrimo metodikoje.

5.9. Diegti į praktiką naujus tyrimo ir diagnostikos metodus.

6. PAREIGOS

Klinikinės fiziologijos gydytojas privalo:

6.1. Vykdyti bendrąsias medicinos gydytojo pareigas, nurodytas MN 7:1995.

6.2. Būti susipažinęs su visomis metodikomis, kurias naudoja klinikinės fiziologijos gydytojai.

6.3. Tirti pacientus pagal klinikinės fiziologijos gydytojo kompetenciją, nurodytą šios normos 7 skyriuje.

6.4. Žinoti kenksmingus veiksnius, esančius klinikinio fiziologo darbe, laikytis pačiam ir reikalauti iš kito personalo laikytis saugaus darbo taisyklių.

7. KOMPETENCIJA

Klinikinės fiziologijos gydytojas turi:

7.1. Išmanyti socialinę mediciną ir sveikatos apsaugos organizavimą:

7.1.1 bendruosius socialinės medicinos, sveikatos apsaugos organizavimo principus;

7.1.2 medicinos etikos ir deontologijos reikalavimus;

7.1.3 medicinos statistikos, darbo su dokumentais pagrindus.

7.2. Kvalifikuotai atlikti bei įvertinti šias tyrimo metodikas:

7.2.1 12, 18, 24 ir papildomų derivacijų elektrokardiogramas, jas aprašyti pagal protokolą;

7.2.2 elektrokardiogramas su medikamentiniais mėginiais;

7.2.3 veloergometrija;

7.2.4 veloergometrija su kompiuterizuota spiroergometrija;

7.2.5 tredmilo mėginį;

7.2.6 vienmatę echoskopiją;

7.2.7 dvimatę echoskopiją;

7.2.8 dvimatę echoskopiją su dopleravimu;

7.2.9 spalvotosios tėkmės echoskopiją;

7.2.10 dvimatę echoskopiją su spalvotuoju audinių kodavimu;

7.2.11 dvimatę echoskopiją su stempline stimuliacija;

7.2.12 dvimatę echoskopiją su medikamentiniais mėginiais;

7.2.13 echokardiografinį krūvio mėginį;

7.2.14 transezofaginę echoskopiją;

7.2.15 intraoperacinę echoskopiją;

7.2.16 intervencinę echoskopiją;

7.2.17 stemplinę elektrokardiografiją;

7.2.18 elektrofiziologinį tyrimą;

7.2.19 elektrofiziologinį tyrimą su medikamentais;

7.2.20 streso testą (elektrofiziologinį tyrimą su stimuliacija);

7.2.21 Holterio monitoravimą;

7.2.22 vėlyvųjų potencialų registravimą;

7.2.23 fonokardiografiją;

7.2.24 mechanokardioskopiją;

7.2.25 vektorkardiografiją;

7.2.26 apekskardiografiją;

7.2.27 galūnių reografiją;

7.2.28 galūnių reografiją su nitroglicerino mėginiu;

7.2.29 galūnių osciloskopiją;

- 7.2.30 kapiliaroskopija;
- 7.2.31 transkranijinę doplerografiją;
- 7.2.32 kaklo kraujagyslių dvigubąjį skenavimą;
- 7.2.33 kaklo kraujagyslių doplerinę flaumetriją;
- 7.2.34 rankų ir kojų kraujagyslių doplerinę flaumetriją;
- 7.2.35 spirografiją automatizuotais ar neautomatizuotais aparatais;
- 7.2.36 spirografiją su provokacija;
- 7.2.37 spirografiją su broncholitikais;
- 7.2.38 pneumotachometriją;
- 7.2.39 pneumotachometriją su medikamentiniais mėginiais;
- 7.2.40 liekamojo tūrio nustatymą Helio metodu;
- 7.2.41 spiroveloergometriją;
- 7.2.42 dujų difuziją;
- 7.2.43 pletizmografiją;
- 7.2.44 fizinio krūvio tolerancijos mėginį;
- 7.2.45 reoencefalografiją;
- 7.2.46 reoencefalografiją su posūkių bei nitroglicerino mėginiais;
- 7.2.47 apžvalginę elektroencefalografiją atliekant fotostimuliacijos, hiperventiliacijos mėginius;
- 7.2.48 somatomotorinių sukeltų potencialų registraciją;
- 7.2.49 kartografinę-kompiuterinę smegenų bioelektrinio aktyvumo tyrimą;
- 7.2.50 vegetacinės nervų sistemos fonografinę tyrimą, įvertinti vegetacinius refleksus ir vegetacinę funkciją;
- 7.2.51 smegenų M-echoskopiją;
- 7.2.52 globalinę (paviršinę), adatinę elektromiogramą;
- 7.2.53 elektrostimuliacinę miografiją: impulso perdavimą, impulso greitį;
- 7.2.54 elektrostimuliacinę miografiją, ritminę stimuliaciją ir tetanizaciją su medikamentiniais mėginiais ir be jų;
- 7.2.55 naujagimių galvos smegenų echoskopiją;
- 7.2.56 poligrafinius tyrimus miegant;
- 7.2.57 implantuotų elektrodų galvos smegenyse elektrokardiografiją.

8. ATSAKOMYBĖ

Klinikinės fiziologijos gydytojas už padarytas klaidas, aplaidumą ar netinkamą jam priklausančių funkcijų vykdymą, taip pat už teisių viršijimą traukiamas drausminė, materialinė, administracinė ar baudžiamoji atsakomybė Lietuvos Respublikoje nustatyta tvarka.

9. LITERATŪRA

9.1. Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1991 10 30 nutarimas Nr.1-1936 "Dėl Lietuvos nacionalinės sveikatos koncepcijos ir jos įgyvendinimo".

9.2. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos 1994 02 22 įsakymas Nr.56-k "Dėl medicinos gydytojo specialybės ir pareigybės patvirtinimo".

9.3. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos 1992 08 27 įsakymas Nr.304 "Dėl naujo pavyzdžio gydytojo antspaudo".

9.4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1996 08 09 nutarimas Nr.266 "Dėl Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos nuostatų patvirtinimo".

9.5. Medicinos gydytojo pirminės rezidentūros sisteminė programa-dienynas. Vilniaus universitetas, 1993.